

[Kofod-Svendsen]

halv tid. Jeg synes ikke, man skal afvise, at vi herindefra lovgiver, hvis vi må konstatere, at der er en lang række kommuner, som ikke er imødekommende på dette område.

Socialministeren var inde på, at man på konferencen i går drøftede variation i pasningstilbudene. Jeg må med det samme beklage, at jeg ikke kunne være med, men der var finanslovforhandlinger, og jeg er nødt til at komme, når finansministeren byder. Jeg har fået et kort referat, og jeg er enig i, at vi skal arbejde hen imod en variation i pasningstilbudene. Det er faktisk også vores sigte med beslutningsforslaget, og det fremgår både af selve teksten og bemærkningerne.

Så sagde socialministeren, at betalingen skulle sættes væsentlig op efter vores forslag, og det er rigtigt, at vi forudsætter en øget betaling. Så kommer det springende punkt: hvordan man udformer denne øgede betaling. Der kan man selvfølgelig hævde, at det enten bliver socialt skævt eller også koster så meget, at vi ikke har råd til det. Jeg synes, man har grebet betalingsproblemet an lidt på den måde.

Men hvis man vil prøve på at forstå intentionerne, vil jeg nævne et eksempel. Enten man har en husstandsindtægt på, skal vi sige 160.000 kr., eller man har en på 560.000 kr., betaler man lige meget for en institutionsplads. Jeg vil tro, at det vil man gøre med de husstandsindtægter. Der kunne man jo gøre det sådan, at de virkelig høje indtægter betalte noget mere. Dermed var der nogle penge at flytte over til dem, der vælger selv at passe deres børn, så de fik en mulighed. Begynder man at bytte om på den måde, vi bruger pengene på, tror jeg, vi kan skabe en øget valgmulighed. Det er jo det, vi har sagt, når vi lægger op til, at den forhøjede børnefamilieydelse skal finansieres, så den bliver udgiftsmæssigt neutral for staten.

Så når f.eks. den radikale ordfører spørger mig, hvad vi tænker på helt konkret beløbsmæssigt, er vort udgangspunkt, at man ser, hvordan pengene bliver brugt. Begynder man at gøre betalingen indtægtsafhængig, får man nogle midler, som man kan bruge til at sætte børnefamilieydelsen op med. Hvor grænsen går, hvor meget vi kan flytte, når vi samtidig ønsker, at folk med lave indtægter får mulighed for at komme ud på arbejdsmarkedet, ved jeg ikke, men hvis de skal have det, må vi forhøje fripladsgrænsen. Vi vil gerne have regnet ud fra

de præmisser, hvor mange der kan flyttes. Jeg har godt set nogle andre præmisser, som vil koste 10, 12, 14 mia. kr., men går man ind for den tankegang, tror jeg, vi kan skabe en større valgmulighed end i dag, og så må vi ud fra de beregninger – og dem vil vi bede om at få foretaget under udvalgsarbejdet – se, hvor meget der kan flyttes. Som Venstres ordfører var inde på, er der nogle høje indtægter, som får betydelige offentlige subsidier, og der er andre, der har en meget lav indtægt, måske en lav husstandsindtægt, som også er med til at betale disse offentlige subsidier.

Så er jeg da enig, når den radikale ordfører siger, at hvis begge forældre er udearbejdende, betaler man også skat af det, man tjener, men derfor kan vi godt foretage en samlet vurdering af den måde, vi bruger subsidierne på, om den er rimelig.

Jeg mener også, man må stille det spørgsmål: Er det samfundsmæssigt fornuftigt med de meget dyre vuggestuer, som er dyre ikke alene for samfundet, men også for den enkelte familie? Når man får regnet nogle andre omfordelingsmodeller igennem, kunne det godt ske, at man var meget mere tilskyndet til at kombinere deltidarbejde, nedsat arbejde, med kortere brug af vuggestuer og børnehaver. Denne fleksibilitet er hovedsigtet, og vi må kunne få foretaget nogle beregninger over, hvordan man kan bruge pengene, frem for nogle beregninger, som afviser forslaget. Det er det, vi vil bede om.

Så var fru Lizzie Lichtenberg positiv over for hovedsigtet, men sagde, at det ikke løste alle spørgsmål. Det er jeg enig i, og det har vi heller ikke troet et enkelt forslag kunne.

Jeg mener også, jeg har kommenteret hr. Agerschou, når han siger, at det er urealistiske tanker. Det er hovedsagelig de højeste indtægter, der kommer til at give noget mere, når henses til de andre punkter, vi har bygget ind i forslaget.

Over for fru Jytte Andersen vil jeg gerne gentage, at vi ikke mener, man bare skal afvise at lovgive for at sikre nedsat arbejdstid. Som jeg har prøvet at skitsere omfordelingsmodellerne, mener jeg ikke, det vil virke socialt skævt, når man tillige er klar over, at vi vil forhøje fripladsgrænsen. Jeg mener, man må koble de forskellige dele sammen for at få en helhedsvirkning af forslaget.

Jeg er glad for Venstres tilslutning.